

Bijbels perspectief

Woord van de week

Colossenzen 2:13,14.

Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen....

Hoewel Goede Vrijdag en Pasen weer achter ons liggen, blijft dit een gegeven dat het christenleven kenmerkt - helemaal wanneer we bekend zijn met de geweldige inhoud en betekenis ervan in het licht van wie en wat wijzelf zijn.

Wanneer inhoud en betekenis in ons persoonlijk leven een feitelijkheid is geworden, dan begrijpen we wat Paulus bedoelt als hij in de eerste Corinthie brief duidelijk maakt dat voor hem 'Jezus Christus en die gekruisigd' het centrum van zijn bestaan en verkondiging is geworden (1 Cor. 2:2). Als iemand wist wat zonde en zondaar zijn inhield, dan was het wel Paulus. Hij noemt zichzelf, en dat zonder zich daarvoor te schamen, nota bene de voornaamste onder de zondaren (1 Tim. 1:15). Dat besef drong naar alle waarschijnlijkheid in al zijn volheid tot hem door toen hij, op de weg naar Damascus, een ontmoeting had met de opgestane Jezus Christus. Oog in oog kwam hij met Jezus te staan toen deze hem verscheen als aan, zoals hij dat later zelf noemt, 'een ontijdig geborene' (1 Cor. 15:8). Wat zag hij? Niet alleen zichzelf, maar nadrukkelijk de volle betekenis van Goede Vrijdag en Pasen in Jezus Christus: alzo lief heeft God... mij.

Als geen ander heeft Paulus recht van spreken over zonde, zondaar zijn en bovenal de waarde en betekenis van het kruis. Ervaringsdeskundige bij uitstek. En is dat nu niet juist wat er doorklinkt in de woorden van de voor deze week gekozen tekstverzen? Zonde, zondaar zijn hebben te maken met dood. Het geen kind van God zijn (onbesneden naar het vlees) leidt tot verloren gaan, de dood bij uitstek. Hoewel wij als gevallen mens dat verdienen, wil Jezus Christus ons ontmoeten in liefde met vergeving, tenminste, wanneer wij eerlijk belijden wie en wat we zijn - onszelf zien in zijn licht.

Wie zichzelf zo ziet maar zonder te (willen) zien op Hem, wordt wanhopig. Het duister wordt dan beklemmend voelbaar, het duister dat op Goede Vrijdag op zeker moment de aarde vulde toen Hij hing aan het kruis en de diepte van de zonde en het zondaar zijn tekende. Maar God dank, er klonk op zeker moment: het is volbracht. In het Grieks tetelestai. Een woord dat gebruikt werd om aan te geven dat de rekening, de schuld, *volledig* betaald was. *Definitief*. Het begrip tetelestai laat geen enkele ruimte voor twijfel. Het verdrijft het duister zodanig, dat het maar wat waar is wat Paulus zegt, namelijk, dat de overtredingen zijn kwijtgescholden en het bewijsstuk aan het kruis is genageld. De duivel heeft het nakijken, wat heet, hij is, zoals we volgende week zullen zien, ontwapend, tentoongesteld, overwonnen. Dat beleefde Paulus op weg naar Damascus. Kennen wij dat persoonlijk als ervaring?

Gebed

Uw Woord Drie-enig God zegt, dat het Uw Geest is die overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Als iets nodig is in ons leven om de waarde van Goede Vrijdag en Pasen naar zijn waarde te kunnen schatten dan is het dit overtuigen door Uw Geest. Doorgrond en ken mij daarom Vader en laat mij in het Licht van de Liefde van Uw Zoon zien wie ik ben en mag zijn. Zondaar, maar het tetelestai - het is volbracht - mag ik ten volle ervaren als ik aan Uw voeten Here Jezus buig en belijdt: ik weet dat ik een zondaar ben en uw vergeving nodig heb; kom in mijn hart en reinig mij door Uw bloed naar geest, ziel en lichaam. Ik geef mezelf volkomen aan U, leef en regeer mijn leven, uit genade, amen.